

ಕಿವೀದು ಬಿದ್ದೂಗಿದ್...

ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು
ಸಮಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೇಸ್ತು ಬೀದ್ದೇ
ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮೂರಿರಾಗುವ ನೆನಪು ಈಗ
ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಗು ಬರುತ್ತೆ. ನಾವೀನ್ಯ
ದಡ್ಡರಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ
ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಅಪಮಾನದ
ಎಂಬೆಂದಿಗಳಿಗೆ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತದೆ.

■ ಉಪಾ ನರಸಿಂಹನ್

ಕಲ: ಸಂತೋಷ ಸಹಿತ್ತು

ನಾವಾಗ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲ. ಅಣ್ಣಾವು ‘ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು’ ಸಿನಿಮಾ ರಿಲೀಸಿತ್ತಾನ್ನು. ಸರಿತಾ ಮುಖ್ಯ ಭಾವಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಸಿನಿಮಾ ಕುರಿತು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಲೇಬೇಕಂಬ ಹಂಬಲದಲ್ಲಿದೆ. ಅಣ್ಣಾವು ಸಿನಿಮಾಗಳು ಪ್ರಚಟ್ಟಿನ ಕಣಗಾಲ್‌ರವರ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ನಾವೇಲ್ಲ ದಂಡು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಮಾಮೂಲು. ಶನಿವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲೇಜ್ ಮುಗಿಸಿ ಮನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಅದೇ ಉಳಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಚೆಕ್ಕುಮ್ಮನ ಮನೆಯಿಂದ ಒಂದಿಗೆ ಬಂತು. ‘ನಾಳೆ ಭಾನುವಾರ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಮಾನಿಂಗ್ ಶೇಂಗೆ ಹೊರಡಿದ್ದಿರು. ಯಾರಾರು ನಿಮ್ಮನೆಯಿಂದ ಬರಿಸಿರಿ? ಟಿಕೆಟಿಗೆ ರಥ್ ಇದೆ. ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡದಿರುತ್ತೆ. ಒಂಬತ್ತುವರೆಗೆ ಕ್ಕೂನಲ್ಲಿ ನಿಂತರೆ ಟಿಕೆಟ್ ಸಿಗ್ನಲ್ ಅಂತೆ. ಅವರ ಮನಿಗೆ ಬೋಳಿನಿಂದ ಮಾಮಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಗಳು, ಇಲ್ಲಿಯ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮಕ್ಕಳು

ಬಂದಾರು ಜನ... ನಮ್ಮನೆಯಿಂದ ನಾನೊಬ್ಬಳೆ. ಪರಿಕ್ಷೇಗೆ ಹೊರಡುವವೇ ಶಿಸ್ತುಗಿ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಯಿತು. ಆಗಲ್ಲ ಆಚೋ ಪರಿಪಾಟ ಅಪ್ಪಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೋಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರಲ್ಲ ಆಗಲೇ ಸರಿಯಿಲ್ಲಿ ನಿಂದಿದ್ದರು. ಹಿಂದೆ ಮುಂದಿನವರ ಗೊಣಗಾಟಕ್ಕೆ ಕೇರ್ಲ ಮಾಡದೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ‘ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಗ ಬರಬಾರದ್’ ಎನ್ನುವ ಹಕ್ಕಿನ ಬ್ರೇಗುಳಿದೊಂದಿಗೆ. ನನ್ನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲಾ ಚಕ್ಕವರು. ಏದು, ಆರು, ಏಳನೇ ಕ್ಕಾನಿವರು.

ರಾಜ್ ಚಿಕ್ಕ ನೋಡಲು ಆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲಾ ಕಾತರರಾಗಿದ್ದರು. ಮನೆಯಿಂದ ಬರುವಾಗಲೇ ಹರಿದ ಕಡಲೇಕಾಯಿ ಪ್ರೋಟ್ಟಣ, ಚಿಪ್ಪಾ ಪ್ರೋಟ್ಟಣ, ಕೊಡುಬಳಿಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು. ಸರಿ, ಟಿಕೆಟ್ ಪಡೆದು ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಪೂರ್ಣದ ನಮ್ಮ ನಂಬಿನ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಾಯಿತು. ಕುಳಿತ ತಕ್ಷಣವೇ ‘ನಂಗೆ ಹಸ್ತೆ, ತಿಂಡಿ ಕೊಡಿ ಮಾಮಿ’ ಅಂದ

ಚಿಲ್ವಾರಿಗಳಿಲ್ಲಾ ತಿಂಡಿ ಹಂಚಿ ಮದ್ದೆ ಮದ್ದೆ ನೀರು ಕೇಳುವಾಗ ಕೊಡುತ್ತಾ... ಹಿಂದಿನ ಬೆಂಚಿನವರು ‘ವಿಯ್ ಏಸ್ಟ್ಮ್ಯು?’ ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಕರಕಂಬ್ರೀರ್ವಿ? ಬರಿ ಗಲಾಟೇ ಅಂತ ಜ್ಯೇದಾಗ ನಾವು ತಿರುಗಿಸಿ ‘ಅಯ್ಯೋ ರಾಮ, ನಾವು ಟಿಕೆಟ್ ತಗೊಂಡೆ ಬಂದಿರೊಂದು ಮಕ್ಕಳು ನೀರು ತಿಂಡಿ ಕೇಳ್ಬೂದ್... ಅಂ’ ಅಂದಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲಾ ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿದಂತೆ ಕುಳಿತರು.

ಸಿನಿಮಾ ಶುರುವಾಯಿತು. ಅಣ್ಣಾವು, ಸರಿತಾ ಭಾವಪ್ರಾಣ ಅಭಿನಯ ನೋಡಿ ಮ್ಮೆಮೆತ್ತಿದ್ದೆ. ತುಂಬಾ ರೊಮೊಂಟಿಕ್ ಕ್ಷಮಾದ ಹಾಡು... ‘ಕೆನ್ನು ಕಣ್ಣ ಕಲೆತಾಗಾ’ ಶುರುವಾಯಿತು. ತುಂಬು ಯೌವನದ ಕಾಲೇಜು ಕನ್ನೆಯಾದ ನಾನು ಕೆಂಡುಹೊಗಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ‘ವಿ ಹುಡುಗಿ ಸುಮ್ಮೆ ಕುತ್ತೆತ್ತಿಲ್ಲದ್ಯಂ’ ಅಂತ ಆವಾಜ್ ಬಂತು. ಬೆಂಚ್ ಪಕ್ಕಿಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದರೆ ಹಣ್ಣೆರಡ ವರ್ಷದ ಜಯ್ತೀ ಎಧ್ರು ನಿತಿದ್ದಾಲೆ. ತರೆಯ ಮೇಲಿನ ಬೆಳ್ಳು ಅವಳ ಮುಖ್ಯ ಬಿಧು ಅವಳ ಕಂಗಾಲಾದ ಮುಟಿ, ಗಾಬರಿಯಾದ